

תחרות הפיות

צרפת

לפני הרבה, הרבה שנים הגיע זמן לבחור ראש ארץ הפיות. אחרי ויכוחים רבים נראה שהבחירה תהיה בין שתי פיות, שטענתן לכס-מלכות היו כה שוות שהיה זה בלתי-אפשרי להעדיף אחת לפני שניה. אחת מהן נקראה פייה פלאי, השניה פייה קונטה.

אחרי דיונים רבים הוחלט שכראש ארץ הפיות תבחר זו מהפיות שתצליח להראות לעולם את הפלא הגדול ביותר. אך הפלא היה צריך להיות דבר מה מיוחד, לא כמו הזזת הר, או תעלול דומה, שכל פייה מסוגלת לעשות. פייה פלאי החליטה להביא נסיך שיצליח להקסים אישה אחת אחרי שניה, אך הוא

לא יישאר נאמן לאף אחת מהן. פייה קונטה החליטה להביא נסיכה כל כך מקסימה שאף אדם לא יוכל להביט עליה בלי להתאהב בה.

אם הנסיך של פייה פלאי יוכל לעמוד בפני קסמי הנסיכה של פייה קונטה, פייה פלאי תנצח ותהיה לראש ארץ הפיות.

ואם הנסיכה של פייה קונטה תצליח להקסים את הנסיך ולזכות בהצעתו

להנשא לה, אזי פייה קונטה תהיה לראש ארץ הפיות.

לא הגבילו את הפיות בזמן. תחרויות כאלה יכולות להמשך שנים. בינתיים

**"חלמתי" סיפרה "שבתי הפכה לזר
ורדים, ושהחזקתי את הזר בידי, אך
פתאום ציפור חטפה אותו ולקחה אותו**

**ממני."
"וי" קראה מיד המטפלת של הילדה
"נרוץ מהר לראות אם לא קרה דבר מה
לנסיכה הקטנה."
אך כשהגיעו לחדר הילדים, עריסת
הנסיכה הייתה ריקה! הם חיפשו את**

**ניהול ארץ הפיות הופקד בידי ארבע
פיות הזקנות ביותר.
קרה שפייה קונטה, שאמורה הייתה
לגדל ולחנך את הנסיכה, הייתה
בידידות גדולה עם משפחת מלוכה
מסוימת, עם מלך ועם מלכה שהחצר
שלהם היה לדוגמת מה שחצר מלכות
הייתה צריכה להיות. בת אחת קטנה
הייתה לזוג המלכותי זה, ושמה היה
ורדית, כי ורד קטן היה מוטבע על גרונה
הצחור. מילדותה היא הפליאה את כולם
בחוכמתה היוצאת מהכלל, וכל אנשי
החצר ידעו בעל פה את מימרותיה
החכמות, וחזרו עליהן בכל הזדמנות.
לילה אחד, זמן קצר אחרי האספה של
הפיות, התעוררה המלכה עם צעקה
איומה. גברות החצר רצו לראות מה
קרה לה, ומצאו שהמלכה חלמה חלום
בלהות.**

ורדית בכל הממלכה אך לא ניתן היה למצוא אף סימן ממה שקרה לילדה. אי-אפשר היה לנחם את המלכה ועוד פחות את המלך. ערב קיצי אחד, כשהמלכה ישבה, מלאת צער, בגן הארמון, היא ראתה קבוצת נערות הכפר מתקרבות. כל אחת מהן הלכה באחד משנים עשר השבילים המובילים למרכז הגן. כשהן הגיעו למלכה כל אחת מהן הניחה לרגליה סל באומרה: "מלכתי, אולי זה יפיג את הצער והעצב שלך." המלכה פתחה מהר את הסלים ובכל אחד מהם מצאה ילדה קטנה מלאת חן, בגיל קרוב לזה של הנסיכה, שחסרה לה כל כך. תחילה הילדות חידשו רק את הצער שלה, אך יופיים גבר על כך, ולמרות שלא יכלה לשכוח את ורדית שלה, היא התחילה לטפל בילדות אלה, סיפקה להן מטפלות, צעצועים, ממתקים

ובובות. מוזר היה לראות שלכל אחת מהילדות נראה ורד קטן על גרונה. המלכה לא יכלה להחליט על שמות לשתים עשרה הילדות האלה, ועל כן החליטה לבחור לכל אחת מהן צבע מיוחד, והלבישה אותן בהתאם, כך שהן ביחד נראו כמו זר פרחים גדול. כשהן גדלו, ניתן היה להבין שהן כולן נבונות מאוד, וגם למדו יפה והחכימו. עם זאת הן היו שונות מאוד זו מזו באישיות שלהן עד כדי כך שכבר לא קראו להן יותר לפי הצבעים שלהן. לעומת זאת המלכה אמרה: "איפה החכמה שלי?" או "איפה המתוקה שלי?" או "איפה היפהפייה שלי?" מובן שאם כל היופי והתכונות הנפלאות שלהן הבנות הסבו תשומת לב והיו להן מעריצים רבים.

שגידלה את שתים עשרה הבנות.
כשנולד מיליפלור, הפייה העניקה לו כל
היתרונות של נפש וגוף שניתן היה רק
לקבל, ובמשך הזמן הכפילה את
מאמציה והוסיפה עוד קסם אישי מיוחד
ומשיכה. כך שבלי הבדל אם כעס או היה
במצב רוח טוב, מלובש בבגדי פאר או
בבגדים פשוטים, רציני או מתבדח,
אי-אפשר היה שלא ליפול בקסמיו.
ובאמת הוא היה בחור מקסים כי הפייה
העניקה לו לב וראש הטובים ביותר
שבעולם, ולא חסרה לו כל תכונה טובה,
פרט לכישורו להישאר נאמן באהבה. כי
לא ניתן להכחיש שהנסיך מיליפלור היה
מפלט ללא הרף, אך קל-דעת כמו
רוח. עד כדי כך שעד שהגיע לגיל
שמונה עשרה הוא כבש וגם עזב כל לב
נשי במלכות אביו. כזה היה המצב
כאשר הוא הוזמן לבקר בארמונו של

לא רק בחצר המלכות שלהן, כי גם
מארצות אחרות באו נסיכים, שנמשכו
לשם בשומעם הסיפורים על הבנות
היפות. אך הבנות היו זהירות כפי שהן
היו יפות, ולא העדיפו אף אחד.
אך נחזור לרגע לפייה פלאי,
שמתפקידה היה לגדל את הנסיך הלא

נאמן. היא שמה את לבה על נסיך בשם
מיליפלור. התברר שאבא של הנסיך
הזה היה מיווד עם משפחת המלוכה

המלך והמלכה, אשר גידלו את שתיים
עשרה הבנות.
קשה לתאר את הפתעתו של הנסיך
מיליפלור, כאשר הציגו לפניו שתיים
עשרה נערות היפות יותר מכל מה
שראה עד עכשיו. ברור היה מיד שהוא
מצא חן בעיני כולן לפחות כמו שהן
מצאו חן בעיניו, ותוך זמן קצר נדמה
היה לו כי הוא לא יכול להיות בלעדיהן.
הוא לחש מילים רכות למתוקה בזמן
שצחק עם השמחה ובאותו הרגע גם
הביט על היפהפייה. וברגעים הרצינים
יותר הוא בילה עם החכמה ובאותו הזמן
החזיק בידה של האהובה, כשגם כל
האחרות נמצאו לא רחוק משם.
בפעם הראשונה בחייו הוא אהב ממש,
למרות שנושא אהבתו לא הייתה נערה
אחת, אלא שתיים עשרה.

פייה פלאי שמחה מאוד. הנה, הוא
ישבור את ליבן של שתיים עשרה בנות
בבת אחת.
אבא של הנסיך מיליפלור כתב אליו שוב
ושוב וציווה עליו לחזור הביתה. הוא
הציע לו שידוכים נהדרים, אך הכל
לשווא. שום דבר לא יכול היה לגרום
לנסיך להפרד משתיים עשרה הנושאים
של חיבתו.
יום אחד התקיימה מסיבה גדולה בחצר
המלך. אורחים רבים באו למסיבה,
והנסיך מיליפור חילק, כרגיל, את
תשומת לבו בין שתיים עשרה היפהפיות.
פתאום נשמע זמזום חזק, כמו של
דבורים. הוא נעשה חזק יותר ויותר וכל
נשי החצר התפזרו בבהלה גדולה. כל
מי שרק הסתכל ראה דבורים, בעלות
מימדים ענקיים, שרדפו אחרי הנסיכות,

התנפלו עליהן, חטפו כל דבורה אחת
והתרוממו איתן לשמיים.

Hannah, age 6 Newton, MA

אמנם הפייה פלאי ניסתה לעודד אותו
אך הדבר לא עזר הרבה. ברור היה
שהוא במצב גרוע ביותר והפייה הייתה
אובדת עצות.

יום אחד הנסיך טייל בגן, שקוע בעצב
שלו, כששמע פתאום צעקות. באוויר
התקרבה מרכבה מפוארת, זוהרת
בשמש כמו בדולח. שש בנות יפהפיות,
בעלות כנפיים נוצצות משכו את
המרכבה בעזרת סרטים צבעוניים,
ובאותו הזמן רבות אחרות התעופפו
סביב, כשהן מחזיקות זרי ורדים ויוצרות
כיסוי כמו אפיריון למרכבה.

בתוך המרכבה ישבה הפייה קונטה
ולידה נסיכה שיופייה סינור את כל אלה
שראו אותה.

המרכבה נחתה וכולן התקדמו לעבר
חדרי המלכה. כולם רעשו בהתפעלות
מהיופי של הנסיכה הזרה וקהל רב

על כל חצר המלכות נפל אבל רב. לא
מספיק שהנסיכה ורדית נעלמה פתאום,
עכשיו גם כל שתים עשר הנסיכות
נחטפו על ידי דבורים! הנסיך מיליפלור
תחילה כעס נורא, אחר כך נכנס לדכאון
כבד, עד שניבאו כי עלול למות בקרוב.

שתים עשרה אהבותיו. בסוף החליט
שהוא חייב להתיצב בפניה. הספיקו לו
חמש דקות בנוכחות ורדית, כדי שירגיש

שיש בה כל היופי והמעלות שכל כך
משכו אותו לשתים עשרה בנות הורד,
שאבדן כל כך צער אותו. וכמובן, יותר
נוח כשכל זה מרוכז בדמות אחת. עוד

התאסף ליד הארמון, עד שקשה היה
לזוז ולעבור שם.
"מלכתי הגדולה" אמרה הפייה קונטה
"הרשי לי להחזיר לך את בתך ורדית,
אותה גנבתי לפני שנים מהעריסה."
קשה לתאר את שמחת המלכה
כשקיבלה בחזרה את בתה האבודה. אך
אחרי כמה רגעים היא שאלה את הפייה:
"ושתים עשרה האחרות הנהדרות?
האם לא אראה אותן יותר? האם הן
אבודות בשבילי?"
הפייה אמרה רק: "בקרוב כבר לא
תרגישי בחסרון!" כשפירוש הדבר
היה: "אל תשאלי יותר שאלות!" היא
נכנסה שוב למרכבה שלה ונעלמה
בשמיים.
לנסיך נודע מהר על חזרתה של הנסיכה
ורדית, אך הוא לא רצה תחילה ללכת
ולראותה, כי אבל כה קשה על אובדן

**אחרת. וורדית אהבה אותו כמו שתיים
עשרה היפהפיות ביחד. ואחרי מותם של
הוריהם הם מלכו בשלום ובאושר כל
חייהם.**

**לפני שהתאושש, כבר ביקש את ידה של
הנסיכה ורדית.**

**כשרק מילים אלה יצאו מפיו, הופיעה
שוב הפייה קונטה במרכבתה, אך הפעם
כראש ארץ הפיות. לבו של בנסיך הלא
נאמן נכבש והוא לא רצה אלא רק להיות
ליד הנסיכה שלו במשך שארית חייו. כך
זכתה הפייה קונטה להיות ראש
ארצה.**

**כעת יכלה הפייה כבר לספר איך גנבה
את הנסיכה ורדית מערסתה, איך חילקה
את אופייה לשתים עשרה חלקים שווים,
כדי שכל אחד מהם יכבוש את לבו של
הנסיך, וכשיתאחדו ירפאו אותו
מאי-הנאמנות שלו לתמיד.**

**אפילו הפייה פלאי שלחה לנסיכה ורדית
מתנת חתונה נהדרת ונוכחה בטקס.
הנסיך מיליפלור נשאר נאמן לאישתו
במשך כל חייו. ובאמת, מי היה עושה**